

Kirje Joonas Järviselle ja Milka Rosalalle.

Ei ulkopuolisten käsiin.

1. Johdanto

Viime päivinä sattuneiden tapahtumien seurauksena katson välttämättömäksi lähestyä teitä näin kirjeen muodossa ja selostaa teille asioita, joista perillä oleminen pelkän kuulopuheen varassa on teille vahingollista.

Kirjesalaisuuteen viitaten kirjoitan tämän kirjeen luottamukselle teille, mutta tarkoitukseni on toimittaa siitä kopio myös äidillenne, ellette välttämättä halua kieltää minua sitä tekemästä. Minulla on kuitenkin omat syyntä siihen, miksi haluan pidättää tämän kirjeen julkiantamisen itselläni, jolle se kirjesalaisuuden perusteella juridisestikin kuuluu. Tämä liittyy ennen kaikkea siihen, että en halua aiheuttaa teille ylimääräistä ahdistusta, jota kiistat tämän kirjeen totuudellisuudesta aiheuttavat.

Sallikaa siis minulle tämä, minulle, jolle, jos kenelle, on inhimillisesti katsoen erityisen vaikeaa lähestyä teitä, sillä vanhempienne ja minun elämäni kietoutuivat yhteen surullisella tavalla teidän ollessanne vasta elämäne alkaneita. Te kuitenkin lienette ainakin jossain määrin tietoisia siitä, mitä tuolloin syksystä -86 alkaen tapahtui. Isänne aikaansai sen, että menetin tuolloin kaiken omaisuuteni jäädessä useaksi vuodeksi vieläpä velkaa. Vielä nytkin maksan hintaa siitä, että lähdin yhteistoimintaan hänen kanssaan.

Mutta minä en saa ajatella teidän vanhempianne, sillä vanhempiaan ei kukaan voi valita. En saa liioin antaa valtaa kiusaukselle jättää jumalattoman suvun kelpottomat jäsenet oman onnensa nojaan, vaan minun on lähestyttävä teitä sellaisen miehen ominaisuudessa, joka sai Herralta tehtäväkseen teidän auttamisen.

2. Historiallinen katsaus

Minä luulen ainakin osittain tietäväni, mitä teillekin tapahtui noin 80-luvun lopun ja 90-luvun vuosina. Teidän paras lapsuutenne vaurioitettiin tuolloin niin, että nyt vanhempanakin kärsitte sielullisista ja hengellisistä sairauksista, jopa mahdollisesti fyysisiä oireuksia.

Mutta sitten, yllättäen, monen vuoden jälkeen, äitinne soitti minulle Elisan luota. Tästä alkoi aina näihin päiviin asti jatkunut yhteydenpito. Tuona syksynä -2000, luki Joonas trilogiani ensimmäisen osan ensimmäisen kirjan ja oli halukas keskustelemaan kanssani. Kävin kerran Sammatissa Joonasta ja Aulikkia tapaamassa, mutta sen enempää ei vielä tuolloin tapahtunut, sillä en tohtinut lähteä edelle sen, minkä sisimmässäni tunnen soveliaaksi, johon minulla ei tuolloin olisi ollut edes voimaa.

Kuten sinä, Joonas muistat, tilanne kärjistyi nopeasti tuona syksynä ja vuoden vaihteen tienoilla alkoi psyykkesi olla jo suurissa vaikeuksissa kouluviranomaisten patistaessa sinua suorittamaan oppivelvollisuutesi. Aulikki soitti minulle ja minä sain varmistuksen 31.12.2000 saamani sanan perusteella siitä, että voin tulla Elisan ja Matin kotiin 9.1.2002. Tulin paikalle, ilmoitin sen asian vakavuuden, että lähdemme Herralta etsimään apua ja sanaa, rukoilimme ja sain ensimmäisen yhteisen ilmoituksen Joonakselle, Aulikille ja Elisalle.

Näissä kahdessa ensimmäisessä ilmoituksessa kerrotaan suurista kahleista, joista Herra haluaa pelastaa Joonaksen. Samalla ilmoitetaan se kolminkertainen syntivelka mikä Joonasta painaa.

Mutta suurena lohdutuksena kohoaa kummassakin ilmoituksessa se toivo ja armo, joka Joonakselle luvataan. Myös annetaan tunnustus äidinrakkaudesta, joka vielä ainakin tuolloin elähdytti äitiänne. Mutta selvästi ilmoitetaan se, millainen hengellinen saastutus on kaiken takana aiheuttamassa Joonakselle sielullisia ja hengellisiä vaivoja.

Tästä alkoivat tapahtumat edetä ja lukuunottamatta yhtä t. kahta tapaamista ja muutamaa puhelinsoittoa, jätin Joonaksen ja äitinne täysin rauhaan; vai voitko Joonas esittää minulle moitteen siitä, että olisi jatkuvasti ahdistellut teitä ?

Nyt tänä keväänä sain , miltei vuoden hiljaisuuden jälkeen äidiltänne ensimmäisen yhteydenoton. Se oli tekstiviesti, jossa äitinne sanoi jotenkin näin : ” Joonas on nuorisotyöpajassa Lohjalla ja parantunut. Kiitos esirukouksesta”. Minua hieman kaduttaa, etten tuohon viestiin tuolloin vastannut. Nyt voin kyllä sanoa myös syyn. Minä en lainkaan uskonut, että sinun, Joonas asiasi olivat hyvin. Vielä sain viestin Elisän kautta siitä, miten äitinne oli edelleen kiittänyt minua. En vastannut siihenkään.

Mutta sitten n. kuukausi sitten minulle tuli väkevä vakuuttuneisuus siitä, että sinä, Joonas olet suuressa vaarassa. Inhimillisesti ottaen minulle ei olisi pitänyt tulla tällaista oloa, mutta niin vain tuli – kaikista myönteisistä lausumista huolimatta.

Silloin minun oli pakko soittaa teille, niin kuin teinkin huhtikuun-02 puolen välin tienoilla. Puhuin ensin äitinne kanssa, joka oli valmis tapaamiseen. Halusin vielä puhua kanssasi, Joonas, mutta et ollut samanlainen kuin ennen etkä halunnut tapaamista. Miksi ? Oliko joku saanut sinut pelkäämään minua, vai mitä oli tapahtunut? Joka tapauksessa en voinut väkisin tavata enkä kutsua teitä meille. Sinun tilasi ahdisti minua koko ajan yhä enemmän mikä huipentui lauantai iltaan 4.5.2002, jolloin Matin, Elisän ja Susannan läsnäollessa sanoin useaan kertaan Elisalle: **”Sinun on viipymättä ilmoitettava Aulikille, että Joonas on vaarassa”**. Jatkoimme vielä keskustelua, mutta minä tunsin koko ajan , että pian tapahtuu jotain. Silloin soitti äitinne ja ilmoitti Milkan soittaneen hänelle ja ilmoittaneen, että Joonas oli huolestuttavassa tilassa. Silloin tuli Elisa yläkertaan ja ilmoitti asiasta minulle, joka vastasin: ”Heti Aulikki tänne. Minulla on hänelle ilmoitettavana sana.”

Näin oli Herra ilmoittanut minulle etukäteen tilasi vakavuuden, Joonas !

Äitinne tuli ja en suostunut lainkaan ensin keskustelemaan hänen kansaan vaan odotin yläkerrassa kunnes muut tulivat paikalle. Jonkin aikaa rukoiltuani, sain pitkän Hengen ilmoituksen äidiltänne. Sen ja muut teitä koskevat ilmoitukset saatte halutessanne itsellenne, mutta tähän en niitä nyt kuitenkaan vielä liitä. Niitä on teidän pyydettävä Elisalta ja Matilta.

Tämä ilmoitus on äärimmäisen vakava laadultaan. Se paitsi paljastaa sinun, Joonas, tilasi vakavuuden, niin ilmaisee se myöskin äitinne turtuneen sydämen tilan. Äitinne parannuksenteko vuosi sitten paljastui vain hetkelliseksi humaukseksi ja niin hän palasi vanhoihin tekoihinsa.

Sana ilmaisee myös sinun, Milka, vaaratilanteesi, mutta antaa myös lohdullisen toivon siitä, että kaikesta huolimatta Jumalan tahto on pelastaa teidät.

Äitinne ei kuitenkaan ainakaan tähän päivään mennessä ole suoraan ollut yhteydessä minuun; niinpä en minäkään ainakaan toistaiseksi ole ollut suorassa yhteydessä häneen.

Koska saamissani ilmoituksissa toistamiseen verrataan **kolminkertaiseen päällänne olevaan syntivelkaan**, lähden seuraavassa käsittelemään kysymystä seikkaperäisemmin. Tämä muodostaa samalla aiempien ilmoitusten selityksen.

3. Päällänne oleva syntivelka

Seurakuntien hengellinen tila

Kaiken yllä, teidän elämässänne, vanhempienne ja kaikkien uskovien yllä lyijynraskaana taakkana painaa Jumalasta luopuneen seurakunnan syntitaakka.

Te nuoret parat olette jo lapsuudestanne asti olleet tekemisissä **rappeutuneen , alkumuodostaan pois poikenneen kristillisyyden kanssa**, joka tosiasiallisesti on **antikristillisyyttä**.

Kristuksen seuraaminen ja totuuden todistaminen on vaihdettu seurakunnissa **viihtymiseen ja kevythenkiseen kristillisyyteen**. **Ahneuden henki** on kaikkialla; hengellisyys on usein enää pelkästään **rahankeruuta**. Selkeää, suoraa **totuuden sanaa ei julisteta** eikä haluta edes kuullakaan. On varsinaiset **armon alennusmyynnit**. Toinen toistaan halvemmalla hinnalla kaupataan Jumalan rakkautta ja armoa, vaikka todellisuudessa koko vanhurskauttavan armon taustalla raamatussa on aina tuomio. Armohan on juuri sitä, että Jumala vapauttaa ihmisen hänen täysin ansaitsemastaan tuomiosta ja rangaistuksesta – ansiotta. Nyt julistetaan armoa – ilman että samalla pidetään mielessä Jumalan vanhurskaat tuomiot.

Vaikka armosta kovin puhutaan, silti yhtäkaikki, täydellinen **hengellinen kylmyys, rakkaudettomuus ja armottomuus** vallitsevat seurakuntalaisten kesken.

Todelliset Herran palvelijat ja armolahjoja saaneet, on vertauskuvallisesti puhuen **surmattu** erottamalla heidät seurakuntayhteydestä. Se Jumala, jollaisesta saarnataan, on oikeammin ottaen vain ihmiskätten tekoja; **luopuneen seurakunnan Jumala ei ole tulessa ilmestyvä Totuuden Herra, vaan hempeämielisiä imarteluja palvelijoilleen lurittava valehteva liero; samankaltainen kuin iljettävästi ja irvokkaasti kestopöytälevät uskispalvoiansakin !** Niinpä ei todellisia paranuksen tehneitä uskovia enää synnykään seurakuntiin, koska ne, joissa on edes ripe totuudenetsijää kyllä pysyvät erossa tällaisesta. Kuvaavaa onkin, että missit ovat täyttäneet saarnapöntöt; **itsensämyyjät** kauppaavat ”Jumalan sanaa”.

Mutta pahinta, mitä on tapahtunut on se, että hyljätessään totuuden sanan ja Kristuksen Hengen ovat kirkot ja **seurakunnat täyttyneet villitsevistä valhehengistä**. Iankaikkisen Herran Totuuden Henki on väistynyt ja kokouksissa riehuvat saastaiset henget ja muut pimeyden henkivallat (vrt Ilm 18:1), joiden vaikutuksesta ihmiset kieriskelevät ja tärisyvät latioilla ja päästelevät suustaan eläimen ääniä jouduttuaan **riivaajahenkien** valtaan.

Niinpä ei kehenkään seurakuntalaiseen enää voi luottaa; kuta korkeammassa asemassa kristityksi kutsuttu on, sitä **turmeltuneempi** hän hengellisesti puhuen on. Evankelistat, saarnamiehet ja pastorit hallitsevat **lampaan vaatteisiin puettuina susina lammaskatrastaan**, joka on heille vain elannon , lihan ja villojen lähde. **Valheprofeetat** pettävät tyhjillä lupauksilla nälkäiset sydämet.

Iänikuiseen juutalaistytöhön liittyviä **hengellisiä päiväunia ja hourailuja** pidetään suurimpina profetioina ja ennustuksina **Suomen miehittämistä** putkahtaa esiin säännöllisin väliajoin. Todellisten koko kansaa ja kyliä koskeneitten **herätysten aika** on kuitenkin jo kauan aikaa sitten mennyt **ohi**, eikä niitä ole enää kuin historiakirjoissa, vielä elävien vanhempien ihmisten muistoissa sekä valheen henkeä täynnä olevien ihmisten **suuruudenhulluissa toiveissa ja väärissä**

profetioissa. Ainoa tapa, millä keskenään riitelevät ja aina vain pienemmiksi lahkoiksi hajoavat seurakunnat voivat estää jäsenmääränsä laskemisen ovat seurakuntalaisten lapset so. toisen t. kolmannen polven seurakuntalaiset, joista suurimmalle osalle **hengellisyys on vain lapsuudesta asti harjoitettu tapa.** Uskoontulosten ja herätysten kautta tapahtuva seurakuntakasvu jää hetkellisesti vaikuttavista massakampanjoista huolimatta lähes ainoaksi tavaksi pyörittää vielä kulunutta ja pahoin ruostunutta seurakuntakoneistoa, jota koetetaan silti vuodesta toiseen öljytä **yhä liukkaammiksi käyvillä valheenopettajien sanoilla.**

Niinpä on hengellisesti puhuen seurakunta tosiasiallisesti **Portto, joka luopuneena Jumalan yhteydestä, harrastaa haureutta poliittisten mahtien, median ja valhehenkien kanssa¹.** Tällaiseksi suureksi Koko Maailman Kirkoksi so. Jättiläisportoksi, yhtä jättiläismäiseksi, kuin itse Peto on, koetetaan muodostaa **ekumenian ja yhteiskristillisten tapahtumien kautta toinen toisiinsa kiinnittyvät antikristityt.** Mutta tämä Koko Maailman Suuri Portto ei ole mikä tahansa portto. **Suuren porton jäsenet ja tyttäret, paikallisseurakunnat, ovat kaikki tosiasiallisesti ikäloppuja, ryppyisiä akkoja, jotka kymmenien rujon näköisten kauneusleikkauksienkin jälkeen koettavat kaikesta huolimatta vielä koristautua iloisenvärisiin vaatteisiin, korostaa ihomaaleillaan itseään, maalata silmiään ja iloiselta vaikuttavan, mutta tosiasiallisesti irvokkaan musiikin kaikuessa vielä lahjoa ihmissieluja vangeikseen.**

Helluntaiherätys ilmeni aikoinaan karismaattisena, armolahjoihin perustautuvana herätysliikkeenä. Nyt siitäkään on jäljellä enää rangat ja vanhan ajan **yhä kurtuisemmaksi käyvä muoto.** Joko se on kuivettunut **tapakristillisyydeksi** tai sitten on se täynnään **torontolaisvaikutteista villitsevien valhehenkien kanssa hekumoimista.**

Mutta edes **pienryhmäkristillisyyden**, jopa muodollisesti seurakuntakristillisyyden ulkopuolelle meneminen, ei voi peittää sitä tosiasiaa, että Hengen puutetta ei **opeilla ja pyhien asioiden varkauksilla** voi korvata. Päinvastoin vaikuttavat ne, jotka muodollisesti tajuavat maallisiin seurakuntiin ja kirkkokuntiin kuulumisen olevan heidän uskonsa sitomista, olevan vielä enemmän kiinni tässä **antikristillisessä farisealaisessa hapatuksessa.** Tällaisilla pienryhmillä ja kotiseurakunnilla voi olla oikealta vaikuttava ulkoinen muoto, mutta **sisäisesti ne ovat saman kauhistuttavan syntiturmeluksen runtemia, valhehenkien ja hengellisen omistushalun ja ahneuden valtaamia,** mikä ilmenee toinen toistaan ylväimmistä ja mahtavimmista **nimistä, joita he itse itselleen ovat antaneet.** On kaikenlaista **ennalleenasettamisoppia** muka jostain **"apostolisesta morsiusseurakunnasta".** Haalitaan ja kestitään, tai ainakin toivotaan voitavan kestitä Suomen läpi muuttavia **juutalaisia, joita varten hankitaan taloja, sänkyjä, jopa harjoitellaan hepreaa ! Israelin tapahtumia** seurataan silmät kiiluen mediasta, mutta todellista **hengellisen Israelin keskuudessa vallitsevaa hengellistä tuhoa** ei kukaan halua havaita.

Oi kuinka onkaan tytär tullut äitiinsä, ja kuinka hyvin he yhteen sopivatkaan ! Luopunut Juudan heimo ja luopunut hengellisen Israelin heimo siinä kulkevat käsikynnkkää ensinmainitun aina vähän

¹ Ilm 17: "Tule, minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä, 2. hänen, jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet." 3. Ja hän vei minut hengessä erämaahan. Siellä minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. 4. Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia. 5. Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti." 6. Ja minä näin sen naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti ihmettelin.

väliä potkaistessa itseään nuorempaa luopiotytärtään, joka nöyrästi, pyhä ilme kasvoillaan kestää äitinsä, tuon vanhan haureudenharjoittajan, nöyryytykset.

Niinpä ollaan tilanteessa, jossa ihmiset hengellisesti puhuen ovat **joko kuolleet tai kuolemassa hengen ravinnon puutteeseen**. Tämän kaiken kruunaa vielä se, että **Raamattua luetaan täysin taidottomasti, eleettömästi ja hengettömästi**. Toinen toistensa kanssa sanantarkemmista raamatunkäännöksistä kyllä väitellään, mutta kukaan ei enää osaa lukea Raamattua siinä hengessä, missä se on kirjoitettu. Niinpä laimenevat vanhan testamentin profeettojen salamoista jylisevät sanat **heikoksi kujerrukseksi**. Samoin käy luettaessa Kristuksen kauhistuttavia nuhteita seurakunnille Ilmestyskirjassa. Raamattukin on enää tällä tavoin pahoinpideltynä muuttunut **valheen pesäksi** ja väärässä hengessä sitä lukien ja kuunnellen saavat ihmiset lopulta tästä sen palkan mikä heidän saaman pitää. Hengellistä ruokaa ei ole enää tällaisesta raiskatusta raamatusta saatavana. **Näin on Pyhästä Kirjasta muodostunut valheoppien ja valhehenkien lähde ja petollisesti valikoitujen mannalappujen arpomisen avulla on siitä tullut kuin noitain pata**. Tämän kaiken johdosta ihmiset ovat tosiasiallisesti kauhistuttavassa hengellisessä nääntymistilassa, ja paljon on jo kuollut ihmisiä tästä **hengellisestä taikaliemestä**.

Väärin luettu, tulkittu ja opetettu Raamattu sekä näitä tekoja tekevät valheprofeetat ja -opettajat eivät voi tyydyttää todellista hengen ravintoa kaipaavia sieluja, joiden tulisi saada ravintoa, jotta voisivat elää ja kasvaa. Tämä **kauhea hengellinen valheruoka jättää tyhjäksi kaipaavan sielun**.

Aam 8: 11 Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. 12. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä. 13. Sinä päivänä nääntyvät janoon kauniit neitsyet ja nuorukaiset, 14. ne, jotka vannovat sen nimeen, joka on Samarian syntivelka, ja sanovat: "Niin totta kuin sinun jumalasi elää, Daan, ja niin totta kuin elävät Beerseban menot!" - He kaatuvat eivätkä enää nouse.

Koskien näitä seurakuntien ja kirkkojen johtajia, olen kirjoittanut ensimmäiseen kirjaani seuraavan mietelmän, joka tiivistää sen, millaisen antikristillisen hengen vallassa nykykristillisyyks ja sen johtajat ovat.

Vanhan Käärmeen poikaset

Minulla on todiste siitä,
että oikeastaan kaikki uskonnot, erityisesti kristilliset,
oppiin, historiaan ja kulttuuriin katsomatta
ovat itsensä Vanhan Käärmeen vallassa.

Miten muutoin olisi mahdollista, että ne kaikki pystyvät tuottamaan
samannäköisiä, samanluontoisia, samanhenkisiä,
miellyttäväkäytöksiä, nöyriä, lempeitä, sävyisiä, turvallisen tuntuista, psykologisesti
taitavia, mutta ärsytettäessä myrkyä sylkeviä ja ilkeästi pistäviä pikkukäärmeitä.

Uskontokuntaan katsomatta näyttävät nuo Vanhan Käärmeen poikaset, aivan isänsä
kopioidilta.

Pyhät viitat olallaan kuin kerubin siivet,
valkeat päähineet päässään kuin hohtavat sädekehät,

vanhurskautta huokuvat arvokkaan näköiset juhlapuvut yllään,
nuo papit, saarnaajat, piispat, paimenet, valvojat ja seurakunnanvanhimmat -
puhumattakaan itse Paavista -
ovat kuin itse Valheen ja Kierouden Isä

Ja iän myötä, selän köyristyessä, alkavat he jopa ulkonaisesti muistuttaa itse kiemurtelevaa
Vanhaa Käärmettä, sillä heidän päänsä ja niskansa asento alkaa vuosikausien
nöyristelystä, lukemattomista näytelmistä, ihan oikeasti näyttää käärmemäiseltä.

Elämänsä lopulla he oikeastaan eivät enää näyttele.

Heistä pitäisi jo suoraan nähdä, mistä on kysymys².

Isänne hengellinen tila

Koska isänne on ollut mukana Jumalasta luopuneen seurakunnan toiminnassa jo nuoruudestaan lähtien ja koska hän on valinnut vääryyden ja valheen on hänestä tullut yksi monista pienistä antikristuksista. **Kun olin nuori, oli isänne kohtaaminen minulle yksi väkevimmistä merkeistä siitä, että kristillisyyys tämmöisenään ei enää synnytä mitään hyvää. Se suorastaan vilisee valheen isän oppilaita.** Isäännekin paljon pahempiin eksyttäjiin olen sittemmin törmännyt eikä isänne siis semmoisenaan ole varsinaisessa mielessä edes yksilö vaan suoranaisesti ilmiö, henkilö jonka kaltaisia antikristillisellä kaksinaamaisuudella ja valheen hengellä täyttyneitä löytyy joka kylän ja kaupungin seurakunnista. Minä en siis erityisessä mielessä ole edes katkera hänelle. Enemminkin olen vihainen seurakunnille, niiden johtajistolle, jotka ovat päästäneet kristillisyyden tämänkaltaiseen mätänemistilaan³. Osan synneistään on isänne tehnyt varmaan tietämättäänkin, toteuttaen vain seurakunnista oppimaansa valhetta, mutta kyllä olen vakuuttunut siitä, että senkaltaiseen hengelliseen skitsofreniaan ajautuneet, niin kuin hän, ovat saaneet toivottoman tuntuksen paatumuksensa palkaksi totuuden, rehellisyyden sekä Pyhän Hengen ohjauksen hylkäämisestä.

Isänne oli nuoruudessaan täynnä sitä porttoseurakunnalta tuolloin imettyä ja siellä yhäti vaikuttavaa henkeä: haluttiin **tehdä ”jotain suurta”** hengellisesti puhuen. Hänelläkin oli mielessään alkoholistityö, jossa jossain maatilalla tai muussa paikassa voitaisiin koettaa auttaa tällaisia ihmisiä uuden elämän alkuun.

Mutta kuinka kävi? Pääsikö hän täyttämään suuruudenhulluja toiveitaan? Ei, kuten hyvin tiedätte, vaan hän joutui itse siihen, mistä muita halusi aikoinaan ylvästellen pelastaa.

Niin on siis isässänne ollut ennen ja vielä varmaan nykyäänkin näkyvissä luopuneen seurakunnallisuuden eräät räikeimmät piirteet. Pahinta, mikä juuri tekee tällaisen antikristillisyydeksi on se, että tällainen henkilö kaikista, pahoista teoistaan huolimatta, esiintyy armon saaneena uskovana.

Minä muistan, Joonas kuvauksesi lapsuudestasi, jossa isäsi oli pyrkinyt kotiinne sisälle, puhunut ensin kauniisti ja sitten karjunut ja kiroillut.

² vrt. viimeisiä kuvia äiti Teresasta, sekä Johannes Paavali II:sen vanhuudenkuvia. Yhdenmuotoisuus käärmeeen kanssa on suorastaan pöyristyttävä! Joka ei tätä näe, on jo Suuren Käärmeen ja sen valhehengen pettäjä!

³ Tämän olenkin osoittanut teoillani taistelllessani koko helluntailiikettä vastaan käyt.katsoen yksin 90 luvun taitteessa.

Isänne ei siis ole kristitty, vaan luopuneen kristillisyyden viimeinen muoto: antikristitty⁴, joka pettää, valehtelee, jakelee tappouhkauksia, mutta silti kuvittelee saavansa anteeksi Jumalalta ja perustelee raamattu- ja rukouspiirejä.

Te ehkä muistatte, että Raamatussa on annettu ankarat sanat ulkokullatuille. Sekä Johannes Kastaja, että Jeesus lausuivat nuo pelottavat sanat ihmisistä, jotka eivät olleet todellisia Jumalan lapsia, vaan itse Isästä Perkeleestä.

Johannes Kastaja

Matt 3:” 7. *Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: ”Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa?”*

Jeesus:

Joh 8: ” 44. ***Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä.*** 45. *Mutta minua te ette usko, sentähden että minä sanon totuuden.*

”Te käärmeet, te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?”
Matt 23:33

Mutta ei näitä sanoja enää lueta, eikä lausuta. Porton lurituksiin eivät tällaiset sanat ole enää kelpoisia vaan ne ovat suvaitsemattomuudellaan vanhanaikaisia. Niinpä kirjoitan seuraavalla tavalla Pako-trilogiani ensimmäisen osan ensimmäisessä kirjassa esseessä ”Juudas – Kristuksen kavaltaja ”:

---”Mutta ei kaikei nykyään ole asiat niin huonosti kuin ajanlaskun alun juutalaisuudessa. Silloin olikin varmasti hengellisesti puhuen ihmiskäärmeitä, mutta ei kai nyt enää....

Valhetta ! Itsepetosta ! Nykykristillisyyks se vasta kuhiseekin käärmeitä, se on suoranaisesti niiden pesä !

Olen itse nähnyt paitsi varsinaisia käärmeitä, niin myös heidän käännynnäisiään – kahta vertaa pahempia helvetin lapsia kuin mitä heidän alkuperäiset käännäyttäjät itse ovat. Olen saanut tuntea niiden pistoja ja melkein kuollut näiden antikristittyjen myrkkyyn. Minä, jos kuka tiedän, keitä ovat nuo armaasti hymyilevät auringonkasvat, joihin pimeään tullen tulee saatanallinen irvistys.

Tämä kaikki on lopputulosta [valhe]kristillisyydestä. Nämä ovat sen lopullisia näkyviä, kuultavia ja tunnettavia ilmenemismuotoja.

Minä tiedän keitä ovat nämä kitaraa kauniisti sormeilevat viattomannäköiset valehtelijat, minä tiedän keitä ovat nuo jumalaisuutta vain kuorenaan käyttävät kasvoihin lyöjät, raskaita vaimojaan potkivat, tappouhkauksia kristiveljilleen syyttävät ihmisdemonit.

He ja heidät sellaisiksi opettaneet ovat se lopullinen hedelmä, minkä pinnallinen, ulkokohtainen, ylpeä ja kerskaileva villihenkien huumaaama [petos]kristillisyyks tuotti:

Heti tappavia myrkkymarjoja ! Hitaasti tappavia kärpässieniä ja myrkkyseitikkejä ! Olen nähnyt heidän kasvonsa enkä koskaan unohda näkemääni.

⁴ Antikristillisyydestä on minulla kirjoitusta esseessäni : ” Hengellinen vilppi ja sen viimeinen muoto, antikristillisyyks”

Oikein sanoi vanha Paavali näistä antikristityistä

Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, epäsopuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, pettureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. ”---

Sellainen kuin tässä kirjoitin, sellainen on teidän isänne, josta hänelle nuoruudessani varoitinkin. Mutta , mikä on kaikkein valitettavinta, hän ei ole ainoa kaltaisensa vaan antikristillisen seurakunnan täysivaltainen jäsen. Sellainen, ei sen vähempää, on myös vaimoni äiti, joten vaimollanikin on tietty äitisuhde-ongelma, joka tosin näin vanhempana ei samalla tavalla kiusaa kuin mitä se olisi tehnyt hänen ollessaan nuorempi.

Äitinne hengellinen tila

Nuoruudessaan oli äitinne saman edellä kuvatun seurakunnallisen eksytyksen hengen vallassa. Toimiessaan aluksi miehensä kanssa yhdessä – minä näet muistan tuon kaiken – oli hän täysin saman seurakuntahengen pimentämä, jossa isänne saavutti sittemmin sellaiset mitat, että te tiedätte kuinka kävi. Hänen syntinsä Jumalan edessä oli tuolloin kuitenkin osin **tietämättömyyden pimentämänä** tehtyä. Yhtäkaikki hän oli tiivistä mukana kaikessa siinä, mikä sittemmin koitui minunkin perheeni katastrofiksi. Myös oli hän nk. ”**puhelinprofeettojen**” vaikutuspiirin alaisena, eikä siitä hänelle mitään hyvää tuolloin eikä jälkeenkään koitunut.

Vuosien kärsimysten jälkeenkään äitinne ei koskaan ollut täysin luopunut siitä teille sielullista ja hengellistä vauriota tuottaneesta hänelle itselleen ja teille **tuhoisasta kärsivällisyydestä**, jonka perusteella hän oli aina aika ajoin päästännyt isänne sekaantumaan elämään. Niitä laskuja nytkin vielä maksatte. Äitinne olisi tullut pelastaa teidät jo varhain tuon pahuuden voiman läpitunkeman antikristityn vaikutuspiiristä. Mutta hän halusi pitää yllä teillä vielä jonkinlaista isäkuva. Mutta juuri tämän tähden nyt kärsittekin, koska sielunne ei ole kestänyt tätä kammottavaa ristiriitaa, jossa teidän on tullut rakastaa ja kunnioittaa isänne, joka sopivina hetkinä muuttui täysin ihmishirviöksi. Jos äitinne olisi itse ymmärtänyt ja uskaltanut kertoa teille totuuden, olisi se, vaikka olisikin järkyttänyt teitä, silti vapauttanut teitä, sillä tuolloin teidän ei olisi tarvinnut kantaa sellaista taakkaa, mitä jouduitte koko lapsuutenne ja vielä nytkin kantamaan.

Samoin piti hän yllä teille illuusiota seurakunnasta muka jonain Jumalan kansan kotina. Tässäkin oli hänen sietokykynsä ja kärsivällisyytensä liiallinen. Hänen olisi tullut miehestään sekä muistakin kristittyjen keskenään harrastamista petoksista ynnä muusta valhehengellisyydestä tullut tehdä se johtopäätös, että seurakunta on luopunut Jumalasta ja muodostunut antikristilliseksi valhehenkiä viliseväksi ”*Saatanan synagoogaksi*”(Ilm 2:9). Mutta sen johtopäätöksen hän teki vasta vuosien jälkeen ja jouduttuaan hetkiseksi vaikutuspiiriini, jonka parannuksenteon ensihedelmänä hän erosikin helluntaiseurakunnasta. Kuitenkin oli äitinne parannuksenteon sittenkin petollinen. Hän teki niin kuin Jeremia jo oli sanonut yli parituhatta vuotta sitten:

”Ja kaikesta tästäkään huolimatta hänen sisarensa Juuda, tuo uskoton, ei palannut minun tyköni kaikesta sydäimestään, vaan petollisesti, sanoo Herra.” Jer 3:9

Niinpä teki äitinne Joonakselle jotain; en ole saanut muuta kuin Hengessä tietää, että jotain hän teki. Hän käänsi sinut, Joonas, pois minusta ja siitä totuuden Hengestä, johon alunpitäen olit uskonut ja

kirjanikin lukenut. Vai piditkö kirjaani valheena? Vai leimasiko äitisi minut joksikin toiseksi ja näki kirjoituksissani ja näkemyksissäni sellaisia piirteitä, että niiden perusteella hän yhdisti toimintani joihinkin muihin, niinkään ehdottomuutta ja totuutta ajaviin henkilöihin tai pienryhmiin. Jos näin on tapahtunut, on se väärin, sillä minulla ei ole mitään virallista toimintaa eikä minua saa sotkea niihin, jotka ottavat itselleen ja toiminnalleen nimen. Vaikka olenkin paljon rikkonut, en silti ole vielä Jumalan kiitos, pystyttänyt mitään toimintaa, jolle olisin antanut jonkin nimen. En myöskään ole aktiivisesti ollut teihin yhteydessä, vai olenko? Päinvastoin, olen täysin jättänyt rauhaan teidät aina tähän asti. Tästä eteenkinpäin saatte edelleen jatkaa halutessanne ilman minua.

Vielä osoituksena sisimpänsä muuttumattomuudesta, äitinne etsi käyttöönnne kuulemani mukaan helluntailaisen psykiatrin, joka on uskotonta pahempi, koska **se henki, mikä hänessä vaikuttaa on peräisin yölepakoitten luolasta**. Tällainen ulkoisen koulutuksen hankkinut, mutta pimeään hengellisyyteen osallisena oleva henkilö ei lainkaan ole sovelias auttajaksenne; päinvastoin **se sisimpänne kääntelevä, väänteleminen ja ronkkiminen, jota teille lapsuudestanne asti tehtiin, vain jatkuu – nyt ammattiauttajan tuella, vieläpä maksusta!**

Nyt sitten tapahtui se, mikä tapahtui viime sunnuntai aamuyönä 5.5.02. **Äitinne sai ankarat nuhdesanat Herralta minun kauttani**. Hänet asetettiin tekemään valintaa ja tätä valintaa tehdessään **oli valhehenki lopulta ilmestynyt hänelle** petollisuudessaan ja niin hän hylkäsi kaikki ne Herran sanat, joitten voimasta Joonas aluksi olikin pelastettu ja joiden totuudellisuuteen äitinne vielä jokin aika sitten oli uskonut.

Sillä perusteella, että hänen tuona yönä saamansa ilmoitus oli ankara, hän sen hylkäsi.

Kuinka yksinkertaista kaikki onkaan!

Jos sana on miellyttävä siihen uskotaan, jos se ei kuulijaa tai lukijaa miellytä, pidetään sitä valheprofeetiana.

Katsokaa nyt nuoret ja uskokaa, mitä kirjoitan!

Raamatun aitoja profeettoja pidettiin tosiasiallisesti heidän elinaikanaan valheprofeettoina! Jesajakin, kiistattomasti ylhäisin kirja-profeetoista sekä saamiensa sanojen, että voimallisten tekojensa kautta, sai päättää päivänsä **kahtia sahattuna!**

Ryhtymällä kaiken kokemansa jälkeen vielä puolustamaan petollista antikristillisyyttä, joka hänen ja teidänkin elämäanne on kirouksen langettanut, hän täytti syntiensä mitan ja sai päälleen valhehengen, joka puhui hänelle. Näin tuli äidistänne lopulta **imelästi hymyilevä valheprofeetta**, joka jo aiemminkin on saanut joko oman sydämen tai valhehengen kautta kuulla muka Jumalan puhetta, mutta nyt sellaiseen aivan uudelle tavalla vihkiytyneenä on hän **Lisebelin huoruuksilla** (Ilm 2:20) itsensä saastuttanut.

Tällä valhekristillisyyden puolustusteollaan hän vielä kieltäytyi myös kanssasyllisyydestä niihin katastrofeihin, joihin meidänkin perheemme aikoinaan joutui. **Puolustamalla valheellista kristillisyyttä, veti hän päällensä isännekin synnit minua ja muita vastaan ja tuli tällä tavoin osalliseksi hänenkin pahoista teoistaan.** Tässä mielessä on järkyttävää jo todeta, että tietyssä mielessä **ovat isänne ja äitinne tämmöisenään nyt yhtä valheeseen uskomisessaan**; en edes ihmettelisi vaikka he vielä yhteen menisivätkin; varsinkin nyt, kun äitinne on hyljännyt hänelle ilmoitetun totuudellisen sanan.

Niinpä , koska äitinne on palanut takaisin siihen, mistä kaikki kirous ja synty elämäänne laskeutui so. valhehenkeen, vieläpä tullut itsekin valheprofeetaksi, **en enää kutsu häntä nimellä Aulikki**, jonka aiemmin tein ilmauksena siitä, että kunnioitin hänen eroon pyrkimistään entisestä elämästään. **Minulle hän on siis viime sunnuntain jälkeen taas vanha Irma Järvinen, petetty pettää, valhetta uskonut valehtelija, eksynyt eksyttävä, Saulin puoliso, joka palaa kaikkeen siihen, joka hänen piti vielä vuosi sitten hyljätä.**

Hänelle on käynyt, niin kuin on sanottu Paavalin kautta

---" Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen."-- 2 Tess 2:9-12

Teidän oma hengellinen tila

Koska sinua, Milka en tunne, en tietoni perustella voi kuin sanoa jotakin siitä, mitä ymmärrän. Äidille saamani sanan perusteella kuitenkin uskon jotain käsittäväni.

Sinua painavat Joonas edelleen ne synnit, joista sinulle ensimmäiseksi ilmoitettiin. Päälläsi on se taakka, jota tässä edellä olen kuvaillut. Jumalan hyljänneen seurakunnan synnit, Isäsi synnit ja äitisi synnit. Mutta myös on itsessäsi sellaista, mikä ei ole ollut oikein. Sinä et ole pysynyt lujana sille kutsumuksellesi, joka sinulla alussa oli. Sydämesi on ollut vaikea nöyrytyä siihen, mihin sinun olisi tullut nöyrytyä. Et ole kuullut niitä neuvoja, joita minä Herran tehtävään asettamana sinulle annoin. Muistanet viimeiset keskustelut Elisan tykönä kun puhuin työn teosta ja siitä, miten passivoitumalla asetut suureen vaaraan. Osaksi varmaan teitkin oikein, mutta minulle on jäänyt epäselväksi missä määrin sittenkään kykenit alistumaan toisten ihmisten auttamiseen ja ihmistä suuresti opettavaan ja kasvattavaan työhön. Niin on toteutunut se sana, jossa sinun ilmoitettiin olevan uppiniskainen ja kovakorvainen kuulemaan ja toteuttamaan heti sitä, mitä Herra on sinulle sanonut.

Sunnuntaiöisen ilmoituksen mukaan nuo suuret **kahleet on nyt asetettu sinun, Joonas, käsiisi ja syntivelka on asetunut koko voimallaan päällesi, koska äitinne ja hänen pettämänään sinä ette täyttäneet sitä sanaa, joka teille annettiin.**

Sinua ei olisi koskaan saanut viedä seurakuntiin valhehenkien riepotehtavaksi. Suuri taakka on ollut päälläsi jo ennen, saatikka nyt kun olet ollut mukana **hengellisissä tilaisuuksissa**, joissa voit **hetken ylistää ja taputtaa valhehuumassa, mutta sen jälkeen on sisimmässäsi yhä suurempi ahdistus.** Sinä tiedät kirjani ja sinulle annettujen ilmoitusten perusteella, mistä on kysymys. Mennessäsi porttoseurakuntien tai valhehengen pettämiin ilaisuuksiin , ovatpa ne suuria tai pieniä, asetut suoraan yhteyteen riivaajavaimien kanssa, minkä lopputuloksena saataiset henkivallat ja psyykkiset häiriötilat sinua nyt kiusaavatkin.

Ainoa tie sinulle on, että sinut Jumalan elävän sanan ja Hengen kautta vapahdetaan.

Kuitenkin vielä nytkin, annetaan sinulle tunnustus rehellisyydestäsi sekä vakuutetaan, että sinut tahdotaan pelastaa. Sinua hoitoon saattavat ihmiset eivät joko käsitä, mitä ovat tekemässä sinulle tai sitten tekevät sen sulasta ilkeydestä.

Psykiatrinen hoito, varsinkaan valhekristittyjen kautta annettuna ja lääkkeet eivät sinun tautiisi päde. Sinut tosin voidaan huumata ja unettaa joko lääkkein, sanoin tai kummankin avulla, sellaiseen tilaan, että sinusta ei ole kenellekään suurempaa vaivaa, mutta persoonasi tällä tavoin turmellaan etkä sinä saa kokea sitä vapautta, minkä Herra sinulle tahtoisi antaa.

Mitä tulee sinuun Milka, en voi muuta sanoa, kuin tukeutua niihin hatariin tietoihin, joita minulla on sinusta sekä viime sunnuntaiseen ilmoitukseen, jossa sinunkin sairautesi liitettiin siihen edellä kuvattuun persoonassanne suuria vaurioita aikaansaaneeseen antikristillisyyteen ja valhehenkeen. Niinpä ilmoituksessa sanotaan, että **sinunkin päälläsi oleva vitsaus ei taukoa ennen kuin sinäkin siirryt Porton ja saastaisten henkien vaikutuspiiristä Jumalan pyhän sanan alkulähteille**⁵.

Tässä kohden teillä nuoret on yleviä esimerkkejä Ramatussa. Turhaan ei Mooseksen laissa sanota:

"Älköön isää rangaistako kuolemalla lasten tähden älköönkä lapsia isien tähden; kukin rangaistakoon kuolemalla oman syntinsä tähden". 5 Ms 24:6

Niin on **monet kerrat raamatunhistoriassa lasten täytynyt erota vanhempiensa pahoista teoista**. Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapinassa, jossa maa avautui ja nieli kapinalliset ja heidän perheensä⁶, **pelastuivat kuolemasta kuitenkin Koorahin pojat**⁷, jotka palvelivat Ilmestysmajan ja Temppelein ovenvartijoina sekä laulajina. Nämä jalot pojat kuulivat mieluummin Moosesta kuin pahuuden vallassa olevaa isäänsä ja pelastuivat jälkeläisineen.

Tehkää te samoin vanhempienne suhteen !

Juudan kuninkaissa on useita kunnioitusta herättäviä esimerkkejä jumalattomien tai muuten hengellisesti eksyneitten kuninkaitten pojissa. Sellaisia olivat mm. Abija, Aasa, Joosafat, Jooas, Amasja, Ussia, Jootam, Hiskia, ja Joosia, joista kunnioitettavimpia ja isänsä pahat teot hylkäämisessä vakaampia olivat Joosafat, Jootam, Hiskia sekä Joosia.

Teidän Joonas ja Milka, kutsumuksenanne olkoon: **irti vanhempien syntivelasta !**

⁵ Älä lainkaan käsitä tätä raamatunlukemisena vaan totuuden, elävän Hengen kautta koettavana

⁶ 4 Ms 16: 18. Niin he ottivat kukin hiilipannunsa, virittivät niihin tulen ja panivat niihin suitsuketta ja asettuivat ilmestysmajan ovelle; samoin myöskin Mooses ja Aaron. 19. Mutta Koorah kokosi heitä vastaan koko seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin Herran kirkkaus näkyi koko seurakunnalle. 20. Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: 21. "Erottautukaa te tästä joukosta, niin minä tuokiassa heidät tuhoan." 22. Mutta he lankesivat kasvoilensa ja sanoivat: "Oi Jumala, sinä Jumala, jonka vallassa on kaiken lihan henki: jos yksi mies rikkoo, vihastutko silloin koko seurakuntaan?" 23. Niin Herra puhui Moosekselle sanoen: 24. "Puhu seurakunnalle näin: **Lähtekää pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin asumuksen ympäriltä.**" 25. Sitten Mooses nousi ja meni Daatanin ja Abiramin luo, ja Israelin vanhimmat seurasivat häntä. 26. Ja hän puhui seurakunnalle sanoen: "**Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten majoilta älkääkö koskeko mihinkään, mikä on heidän, ettette tuhoutuisi kaikkien heidän syntiensä tähden.**" 27. Niin he lähtivät pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin asumuksen ympäriltä. Mutta Daatan ja Abiram olivat tulleet ulos ja asettuneet majojensa ovelle vaimoinensa ja suurine ja pienine lapsinensa. 28. Ja Mooses puhui: "Tästä te tietäkää, että Herra on minut lähettänyt tekemään kaikki nämä teot ja etteivät ne ole tapahtuneet minun omasta tahdostani: 29. jos nämä kuolevat samalla tavalla, kuin muut ihmiset kuolevat, ja heidän käy, niinkuin kaikkien muiden ihmisten käy, niin ei Herra ole minua lähettänyt. 30. Mutta jos Herra antaa jotakin erikoista tapahtua ja maa avaa kitansa ja nielaisee heidät kaikkienensa, niin että he elävältä suistuvat tuonelaan, niin siitä tietäkää, että nämä miehet ovat pilkanneet Herraa." 31. Tuskin oli hän saanut kaiken tämän sanotuksi, niin maa halkesi heidän altansa 32. ja maa avasi kitansa ja nielaisi heidät, heidän asuntonsa, kaiken Koorahin väen ja kaikki heidän tavaransa. 33. Ja he suistuivat kaikkienensa elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät; ja niin heidät hävitettiin seurakunnan keskeltä. 34. Ja koko Israel, joka oli heidän ympärillensä, pakeni kuullessaan heidän huutonsa, sillä he pelkäsivät maan nielaisevan heidätkin. 35. Mutta tuli lähti Herran tyköä ja kulutti ne kaksisataa viisikymmentä miestä, jotka olivat tuoneet suitsutusta.

⁷ jolloin maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja Koorahin, silloin kun hänen joukkonsa kuoli ja tuli kulutti kaksisataa viisikymmentä miestä; ja heistä tuli varoitusmerkki. 11. **Mutta Koorahin pojat eivät kuolleet.**

Rakastakaa heitä silti vanhempinanne, mutta vihatkaa heidän pahoja tekojaan, varsinkin niitä, joita he ovat tehneet teille petoskristillisyyden opettajina. Älköön teillä olko yhteyttä heidän hengelliseen turmelukseensa vaan ottakaa vastaan tämä jalo kutsumus irtautua vanhempienne synneistä.

Sinun, Joonas , kutsumuksenasi olisi alunpitäen ollut Hiskian osa, josta syystä lue koko Hiskian kertomus unohtamatta myöskään hänen isäänsä Aahasta, niin ymmärrät, mistä on kysymys. Iisebelin hengen valtaan lopulta joutunut äitisi sinut siitä pois käänsi. Palaa takaisin alkuperäiseen kutsumukseesi älköönkään kukaan halveksiko ja häväiskö sinun totuudenrakkauttasi ja nuoruuden ehdottomuudella rehellisyyteen pyrkimistäsi, josta vielä äidillesikin saamassani ilmoituksessani sinulle tunnustus annetaan.

Älä sinäkään Milka tee tätä pahaa tekoa veljellesi, vaan kunnioita häntä tässä mielessä.

Jos nyt otatte tämän viestini vastaan, voi Herra kääntää kirouksenne siunaukseksi ja te alatte parantua niistä sielunne ja henkenne vammoista, jotka teihin on seurakunnan ja vanhempienne kautta lyöty.

4.Loppusanat

Niin kuin sanoin kirjeeni alussa, niin sanon vielä loppusanoina:

Minun aikomukseni ei ole tämän jälkeen enää ottaa mitään yhteyttä teihin.

Jos elän ja olen kotimaassa, te kyllä minuun tavalla tai toisella saatte yhteyden., joten teistä riippuu jatko.

En jätä tähän edes puhelinnumeroani tai osoitettani, koska tarkoitukseni on jättää teidät tekemään valintaanne.

Jääkää siis hyvästi te nuoret, te parat, jotka olette hyljättyt kuin lampaat ilman paimenta, jotka olette isättömät ja äidittömät, kuin orvot, joitten tähden olen monin kyynelin Herralta apua anonut.

Johdattakoon Kaikkein Korkein Isä teidät luokseen ja antakoon teidän kokea hänen huolenpitonsa.

Tämän kirjeen saa antaa haluttaessa myös Lassin luettavaksi, mutta kirjesalaisuuteen vedoten ei kenellekään muulle – ei edes äidillenne. En tiedä tunnetteko kirjesalaisuutta koskevaa lakia, mutta sen mukaan yksityiselle henkilölle annettua kirjettä ei saa ilman lähettäjän lupaa kenellekään muulle antaa. Tällä haluan suojella ensisijassa teitä itseänne, sillä joutuessanne tämän kirjeen tähden pommituksen kohteiksi, varsinkin, jos olette uskoneet siihen, merkitsee se teille suurta kärsimystä ja ahdistusta, joita haluan teidät säästää. Itselläni ja minun kärsimyksilläni ei liene enää paljoa merkitystä. Elämäni on ollut vuosia ulkoista ja sisäistä ahdinkoa, eikä tämän kirjeenkään kirjoittaminen kivutta ole tapahtunut.

Minä tulen mitä ilmeisimmin tästä kirjeestä kyllä kopion äidillennekin toimittamaan, ellette te tahdo, että minä sen teen. Mikäli ette tahdo äidillenne tätä kirjettä, ilmoittakaa siitä Elisalle tai

Matille. Todennäköisesti pidättäydyn toimittamasta sitä eteenpäin, kunnes olen saanut tavalla tai toisella saanut tietää kantanne.

Mitä tulee vielä viime sunnuntaiseen ilmoitukseen, ne, ja edelliset ovat saatavissa Elisalta ja Matilta.

Jääkää nyt hyvästi te, joiden kasvot olisin tahtonut nähdä ja itkeä yhdessä kanssanne, mutta joka tämmöisenäni, osittain ansiosta, osin ansiotta pelottavan ja mielenrauhaa järkyttävän maineen saaneena, halusin viestini jättää teille kuriirin kautta, jotta teidän mielenrauhanne ei järkkäisi ja jotta ei voitaisi sanoa, että minä koetan läsnäolollani vaikuttaa teihin.

Tämän kirjeen kirjoitettuani, minä olen vastuusta vapaa ja olen viaton teidän vereenne; mitä teille elämässänne sitten tapahtuneekin.

Te olette myös saaneet suuret tiedot tässä haltuunne.
Katsokaa, että olette teille osoitetun luottamuksen arvoisia.

Jolle on paljon annettu, siltä sitä enemmän kysytään. Niin olen minä ilmoittanut petoskristillisyyden synnit ja siltä osin tehnyt tehtäväni. Kun siitä ja sen valhehengistä ja -opeista pääsette irrottautumaan, silloin saa elämänne uuden käänteen.

J.T.R.

7.5 2002